

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203515
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718203515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého Q. P., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bytom A. F. XXX/XX, W., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov: Q. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., P. H., M. XXX/X, Česká republika, t. č. bytom B. XXX a matky E.. H. J., rodenej J., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom A. F. XXX/XX, W., t. č. bytom B. XXX, zastúpenej JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o návrhu navrhovateľky D. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. F. XXX/XX, W., o zverenie maloletého Q. P. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, o odvolaní matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19P/30/2018-81 zo dňa 05. 09. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého Q. P. (ďalej aj „maloletý Q.“) do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - jeho starej matky D. J., rod. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorá je oprávnená a povinná sa o maloletého riadne osobne starať a zastupovať ho v bežných veciach s tým, že v závažných veciach týkajúcich sa maloletého Q. sa vyžaduje schválenie súdu. Matke maloletého Q. E.. H. J. uložil okresný súd povinnosť prispievať na maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen. Rovnakú povinnosť uložil okresný súd aj otcovi maloletého Q. Q. P.. Zároveň okresný súd rozhodol, že rodičia maloletého sú oprávnení stýkať sa s maloletým každú sobotu v čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. tak, že maloletého v uvedenú hodinu prevezmú v mieste trvalého pobytu navrhovateľky, kde maloletého v uvedenú hodinu navrhovateľke odovzdajú; navrhovateľke uložil okresný súd povinnosť maloletého na styk s rodičmi pripraviť.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že mu bol doručený návrh starej matky maloletého Q. P. na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti z dôvodu pretrvávajúcich problémov v rodine jej dcéry, matky maloletého, súvisiacich s požívaním alkoholu u oboch rodičov maloletého. Maloletý sa narodil v Českej republike, kde žil s rodičmi po narodení. Už počas pobytu rodiny v Českej republike začali vznikať v rodine problémy. Dcéra navrhovateľky mala zdravotné problémy psychického charakteru a do liekov začala požívať alkohol. Otec maloletého je dlhodobo nezamestnaný. Nakoľko problémy v rodine sa stupňovali, maloletý bol ako dvojročný dočasne umiestnený do zariadenia „chovánek“ v T.. Problémy v rodine pokračovali aj po návrate maloletého do rodiny. Rodina žila striedavo

v Českej republike a na Slovensku. Na Slovensku bývali v byte navrhovateľky v obci P. a v chate, ktorá je vo vlastníctve rodičov navrhovateľky, kde žili neusporiadaným spôsobom života. Požívali alkohol a túlili sa s maloletým po obci P. v neskorých nočných hodinách. Situáciu riešila hliadka polície a aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen. Navrhovateľka spolu s jej rodičmi, starými rodičmi matky maloletého, dospeli k záveru, že bude rozumnejšie, ak dcéra s rodinou ostane na Slovensku, kde jej môže rodina pomáhať. Rodičia navrhovateľky kúpili mladej rodine byt v obci B.. Po krátkej dobe začali rodičia maloletého opäť požívať alkohol, byt zničili, hygiena bytu je na nízkej úrovni. Do bytu bola na podnet obyvateľov obce privolaná policajná hliadka, o čom je spísaný úradný záznam, ktorý navrhovateľka priložila. Nakoľko dcéra navrhovateľky s partnerom žijú neusporiadaným spôsobom života, vo zvýšenej miere požívajú alkohol, k starostlivosti o maloletého sa stavajú nezodpovedne a nie sú schopní mu zabezpečiť primeranú starostlivosť a výchovu, navrhovateľka žiadala, aby jej bol maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. K návrhu pripojila úradný záznam Obvodného oddelenia Policajného zboru v Krupine zo dňa 05. 06. 2018 č. ORPZ-ZV-OPP-622/2018, z ktorého vyplýva, že dňa 04. 06. 2018 vykonala hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru v Krupine šetrenie v byte rodiny maloletého v obci B., č. p. 280. V byte sa nachádzala matka maloletého, ktorá hliadke oznámila, že im nemôže otvoriť dvere, nakoľko nevedia nájsť kľúče a požiadala hliadku, aby vstúpila do bytu cez balkón. Podľa hliadky bola zjavne pod vplyvom alkoholu, mala obviazanú ruku, z ktorej jej tiekla krv, avšak lekárske ošetrenie odmietla. V byte sa nachádzal aj otec maloletého, tiež pod vplyvom alkoholu, ale nezranený a maloleté dieťa, ktoré spalo v manželskej posteli a bolo v poriadku. Obyvatelia domu uviedli, že takéto správanie je na dennom poriadku, že rodičia maloletého sú neustále pod vplyvom alkoholu, večne sa hádajú. Z rovnakého dôvodu bola do bytu privolaná hliadka aj dňa 30. 05. 2018.

2.1 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na zverenie maloletého Q. P. do jej náhradnej osobnej starostlivosti je opodstatnený, pričom zbral na zretel predovšetkým najlepší záujem dieťaťa. Konštatoval, že v danom prípade nepovažuje prostredie najbližšej rodiny maloletého (matky a otca) za vhodné pre jeho ďalší zdravý vývin. Z predložených dôkazov, a to či už zo záznamov štátnych orgánov šetriacich situáciu na mieste, ale aj z výpovede rodičov matky maloletého a zo správ obce, v ktorej rodina žije a materskej školy, ktorú maloletý navštevoval, mal okresný súd za preukázané, že rodičia maloletého žijú neusporiadaným spôsobom života, nepracujú, pravidelne požívajú alkoholické nápoje, a to aj za prítomnosti maloletého a do takej miery, že sa mení ich bežné správanie. Keďže sa jedná o opakované tvrdenia niekoľkých svedkov a inštitúcií, považoval súd tieto skutočnosti za preukázané. Zdôraznil, že je neprijateľné, aby bolo dieťa od tak útleho veku ponechané bez dozoru, prípadne, aby bolo svedkom hádok rodičov a ich agresie. Súdom nemal pochybnosti o tom, že obaja rodičia svoje dieťa milujú, a že maloletý je na nich rovnako citovo naviazaný, musel však prihliadnuť na jeho najlepší záujem, a tým je stabilné a bezpečné prostredie, v ktorom sa môže dieťa ďalej rozvíjať a nebude vystavované napätým situáciám, či ponechané bez dozoru. Súdom nemal pochybnosti ani o schopnosti a možnosti rodičov riadne sa o maloletého postarať, dokonca o odbornej spôsobilosti matky maloletého v starostlivosti o maloleté deti, musel však konštatovať, že rodičia momentálne svojím dobrovoľným správaním pripravujú dieťa o riadnu starostlivosť a vhodné prostredie pre jeho rast a vývin, predovšetkým v oblasti jeho duševného a citového rozvoja. Rodičia by mali byť pre dieťa pozitívnym príkladom v správaní a rozvoji, dieťa by nemalo byť svedkom agresie, hádok a nemalo by byť zanedbávané na úkor problémov rodičov. Zo správ zasahujúcich orgánov je zrejmé, že správanie rodičov je pre maloleté dieťa miestami až nebezpečné a ohrozujúce jeho život a zdravie. Pokiaľ by súd nebral do úvahy anonymné oznámenie o pohybe maloletého po miestnej komunikácii, či vstup do obydľia cez balkón, musí minimálne konštatovať, že pod vplyvom alkoholu sú schopnosti rodičov v prípade potreby zasiahnuť značne oslabené. Za najzávažnejšie však považoval súd prvej inštancie vystavovanie dieťaťa vypätým situáciám a správaniu rodičov pod vplyvom alkoholu. Z tohto dôvodu súd posúdil návrh navrhovateľky na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti ako dôvodný a taký, ktorý je v najlepšom záujme maloletého. Konštatoval, že navrhovateľka je vhodnou osobou na starostlivosť o maloletého, nakoľko je mu osobou blízkou, spĺňa všetky predpoklady pre starostlivosť o maloletého (či už zdravotné, morálne, materiálne alebo osobnostné), pričom sama vyjadrila záujem o starostlivosť o maloletého a o jeho výchovu, ale aj o podporu rozvíjania vzťahov maloletého s rodičmi. Súdom označil takýto prístup navrhovateľky za správny, preto upravil styk maloletého s rodičmi každý víkend v dennom čase s tým, že účastníkom nič nebráni rozvíjať tento styk aj nad rámec takto minimálne stanoveného času. Prihliadol na potreby udržania rodinných väzieb, ktoré sú pre dieťa rovnako dôležité, pričom je žiaduce, aby dieťa neprestalo byť v kontakte s rodičmi, na ktorých je silno citovo naviazané a aby bola naďalej zachovaná jeho citová väzba s rodičmi. Hoci

navrhovateľka navrhovala úpravu styku rodičov s maloletým Q. om do 20.00 hod., súd upravil styk rodičov s maloletým len do 19.00 hod., nakoľko maloletý približne o tomto čase chodieval spať, preto je potrebné, aby mal dostatočný čas na prípravu na spánok. Na základe § 45 ods. 8 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“) stanovil súd rodičom maloletého Q. povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným v minimálnej sume stanovenej Zákonom o rodine, prihliadnuc ku skutočnosti, že rodičia maloletého nemajú v súčasnosti žiadne pravidelné príjmy.

3. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa matka maloletého Q. (ďalej aj „odvolateľka“) odvolala a v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“), pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznila, že so zverením maloletého Q. P. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - jeho starej matky zásadne nesúhlasí, pretože je nie len schopná, ale aj pripravená sa s otcom o maloletého Q. postarať tak, aby mal zabezpečené všetky potreby primerané jeho veku a vývinu. Poukázala na to, že má vzdelanie (titul bakalára v odbore environmentálna výchova na ÚMB v Banskej Bystrici a magisterské vzdelanie v odbore humanitná environmentalistika na Masarykovej univerzite v Brne) a prax na prácu s maloletými deťmi, keďže bola inštruktorkou kojeneckého plávania pre deti do troch rokov a tiež má 5-ročnú prax v súvislosti s prácou vo Výskumnom pracovisku preventívnej a sociálnej pediatrie LF Masarykovej univerzity v Brne. Súčasne začala doktorantské štúdium na lekárskej fakulte Karlovej univerzity v Prahe, v odbore lekárska psychológia a patopsychológia, preto sa domnieva, že je plne kompetentná a kvalifikovaná na starostlivosť o maloletého Q., keď má tak teoretické ako aj praktické zručnosti a schopnosti. Na druhej strane nepoprela a pred súdom prvej inštancie to aj uviedla, že v súvislosti s pôrodom si prešla určitými psychickými problémami, najmä laktačnou psychózou a že je liečená na schizofréniu, pričom pravidelne užíva predpísané lieky a absoljuje potrebné kontroly u ošetrojúcej lekárky.

3.1 Matka maloletého Q. poukázala v odvolaní tiež na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo listinnými dôkazmi, ako napr. správou Základnej školy s materskou školou B. zo dňa 07. 06. 2018 preukázané, že dieťa nie je zanedbané, známky týrania sa u dieťaťa neprejavujú, hygienické návyky sú na primeranej úrovni. Aj výpoveďami svedkov O. T. J., otca matky a starého otca maloletého a O. E. H., sestry matky maloletého, bolo potvrdené, že matka maloletého je zodpovedná, vie sa postarať o dieťa, keď boli u nich na návšteve vždy bolo navarené, upratané. Zdôraznila, že maloletý je citovo naviazaný na obidvoch rodičov, sú medzi nimi úzke citové väzby. Aj zo správ kolízneho opatrovníka zo dňa 12., 13. a 19. 07. 2017 možno konštatovať, že rodičia maloletého síce navštevujú miestne pohostinstvo, ale v domácnosti bol poriadok. Rovnako zo správy pediatričky v Brne E. R. vyplýva, že dieťa je zdravé, v dobrom fyzickom a psychickom stave, nejaví známky zanedbania a týrania. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že matka maloletého dieťaťa často požíva alkoholické nápoje nie je podľa odvolateľky pravdivé, pretože okrem subjektívnych tvrdení navrhovateľky, požívanie alkoholických nápojov matkou dieťaťa preukázané objektívne nebolo. Naopak, v konaní bolo výpoveďou navrhovateľky preukázané, že s matkou maloletého a so samotným maloletým Q. om mala navrhovateľka do času podania návrhu na zverenie maloletého Q. do jej náhradnej osobnej starostlivosti iba sporadický - nie viac ako jeden krát mesačne na niekoľko hodín. Z uvedeného kontaktu nie je možné podľa odvolateľky hodnoverne ustáliť skutočnosti tvrdené navrhovateľkou vo vzťahu k zanedbávaniu starostlivosti o maloletého Q. jeho rodičmi. Pokiaľ rodičia maloletého Q. boli v pohostinstve, tak určite nie vo večerných hodinách, ale poobede alebo podvečer, a to za účelom kúpy hračky z automatu pre ich maloleté dieťa. Tým, že v B. iné miesto na spoločenské stretnutia a kontakty nie je, tak približne 5 x rodičia maloletého dieťaťa pohostinstvo navštívili, z toho 3 x s maloletým dieťaťom, ale rozhodne nie za účelom požívania alkoholických nápojov, pričom sedeli na terase pred pohostinstvom. Správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny („ÚPSVaR“) označila odvolateľka v odvolaní za neobjektívnu, a to z toho dôvodu, že pracovníčka ÚPSVaR prišla v doobedňajších hodinách v čase, keď maloletý Q. bol v škôlke, kde má zabezpečenú aj stravu, pričom odvolateľka spala z dôvodu vyčerpania. Po zobudení žiadala, aby sa jej pracovníci ÚPSVaR preukázali, kto sú, čo títo odmietli. Preto nedovolila, aby vstúpili do bytu. Je otázne, na základe čoho bola vypracovaná správa, ktorá hovorí o neporiadku, špine a porozhadzovaných veciach v byte, keď pracovníci ÚPSVaR vôbec byt osobne nenavštívili. Odvolateľka v odvolaní ďalej uviedla, že maloletý Q. má u rodičov vlastnú detskú izbu v trojizbovom byte s príslušenstvom, spáva s rodičmi, hračky a veci na oblečenie má uložené vo svojej skrinke. Tvrdenie navrhovateľky, že byt rodičov dieťaťa je zničený je nepravdivé, pretože navrhovateľka považuje za zničený byt, v ktorom sú maloletým Q. om pokreslené steny. Pokiaľ ide o príjem matka uviedla, že má príjem z plného invalidného

dôchodku a materskú dávku s príspevkom na dieťa spolu v sume do 550 Eur mesačne. Z tohto príjmu zaplatí stravu, lieky, škôlku, cestovné a všetky ostatné potreby pre domácnosť. Pokiaľ ide o úpravu styku rodičov s maloletým Q.om, ktorý súd prvej inštancie upravil tak, že každú sobotu v čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. maloletého Q. rodičia prevezmú v mieste trvalého bydliska starej matky v uvedenú hodinu, kde maloletého v uvedenú hodinu aj odovzdajú, táto úprava je podľa odvolateľky vzhľadom na súdom prvej inštancie zistené silné citové väzby rodičov k maloletému a maloletého k rodičom nedostatočná a nevyhovujúca. V prvom rade treba zdôrazniť časový a s tým spojený finančný faktor, keď spojenie B. - S. je v sobotu výrazne obmedzené a rodičia maloletého nemajú motorové vozidlo. Jediný pravidelný autobusový spoj odchádza z XXo 5.56 hod a prichádza do H. o 6.50 hod. Ďalší a v sobotu zároveň posledný spoj odchádza o 7.40 hod. s prestupom v P. a s príchodom do W. o XX. 35 hod. Zo W. do B. v sobotu jazdí jediný spoj o 16.30 hod. s príchodom o 17. 25 hod. Tento grafikon spojov teda vylučuje, aby rodičia s maloletým odcestovali do Cerova a v jeho prirodzenom prostredí sa mu venovali, pripravili mu desiatu, obed či olovrant. Na druhej strane tak rodičia ostanú s maloletým vo W., pričom čas od 08:00 hod. do 19:00 hod. strávia zrejme na ulici, v kaviarňach, v obchodných centrách a pod. Ak súd prvej inštancie odkazuje na Dohovor o právach dieťaťa zo dňa 20.XX.1989, podľa ktorého sa aj Slovenská republika zaviazala zabezpečiť všetkým deťom bez rozdielu takú ochranu a starostlivosť aká je nevyhnutná pre ich blaho a zdravý vývin, pričom prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí byť vždy najlepší záujem dieťaťa, tak nie je a nemôže byť najlepším záujmom dieťaťa stretávať sa s rodičmi v detskom kútiku obchodného centra alebo v kaviarni, prípadne znášať nepohodu nadchádzajúcich zimných mesiacov prechádzkami v parku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak v konečnom dôsledku neopakovateľným a nenapraviteľným spôsobom deformuje rodinné vzťahy a deštruuje väzby medzi maloletým dieťaťom a jeho rodičmi a to bez toho, aby súd prvej inštancie mal aspoň trochu určitým spôsobom v konaní preukázané, že otec a matka maloletého dieťaťa nie sú schopní zabezpečovať sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie a výživu maloletého Q.. Podľa názoru matky dieťaťa, súd prvej inštancie rozhodol predčasne, bez zistenia a preukázania podstatných skutočností rozhodujúcich o najlepšom záujme dieťaťa, bez toho, aby mal objektívnym a hodnoverným spôsobom - formou znaleckého posudku verifikovaný vzťah rodičov k maloletému Q.ovi a vzťah maloletého Q. k navrhovateľke a bez vypočutia a zistenia stanoviska otca maloletého dieťaťa, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnila matka dieťaťa zdravotnou indispozíciou. Navrhla, aby odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K obsahu odvolania matky dieťaťa sa vyjadrila navrhovateľka v tom zmysle, že vzdelanie, na ktoré poukazuje jej dcéra H. ako kompetentnosť k výchove dieťaťa nie je podstatné. Dôležité je ako ho vie uplatniť v živote, aký spôsob života vedie a hlavne, či svojim správaním môže byť pre dieťa príkladom. Ostatné tvrdenia ponechala na dôkladné preskúmanie kompetentných orgánov a zváženie súdu. Zdôraznila, že ak súd rozhodne, že rodičia sú spôsobilí svojim životným štýlom vychovávať dieťa, bude to rešpektovať.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky dieťaťa uviedol, že šetrením rodinných pomerov u starej matky neboli zistené žiadne nedostatky. Stará matka má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti a výchovy o maloletého Q.. Z uvedených dôvodov odporučil, aby maloletý Q. ostal zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - jeho starej matky, ktorá k starostlivosti o maloletého Q. pristupuje zodpovedne, pričom šetrením jej pomerov neboli zistené žiadne nedostatky.

6. Krajský súd ako súd odvolací, prejednal odvolanie matky dieťaťa v rozsahu danom ustanovením § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 395 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 CMP, ktorý odvolaním napadnutým rozsudkom zveril maloletého Q. P. do náhradnej osobnej starostlivosti jeho starej matky - D. J., pričom konštatoval, že na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že takéto rozhodnutie je v záujme maloletého Q., pretože navrhovateľka je schopná zabezpečiť maloletému Q.ovi stabilné výchovné prostredie a rodičia „momentálne svojim dobrovoľným správaním pripravujú dieťa o riadnu starostlivosť a vhodné prostredie pre rast a vývin, predovšetkým (ale nie len, keďže v konaní pred súdom prvej inštancie bolo zistené, že maloletý Q. sa vo večerných hodinách pohyboval bez dozoru po miestnej komunikácii), v oblasti

jeho duševného a citového vývoja“. Matka maloletého Q. s uvedeným rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasila, podala proti nemu odvolanie a v odvolaní súdu prvej inštancie vytkla, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

8. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1, veta prvá a druhá Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

9. Podľa ustanovenia § 45 ods. 2, veta prvá Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

10. Podľa článku 5, veta prvá Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

XX. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom súdu prvej inštancie nemožno vytknúť žiadne pochybenia tak z hľadiska nedostatočne zistených skutkových okolností, ako aj z hľadiska nesprávneho právneho posúdenia. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na zmysel, význam a podstatu náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá nahrádza výkon len tých práv a povinností rodičov dieťaťa, ktoré vedú k zabezpečeniu riadnej starostlivosti o dieťa a nenahrádzajú rodičovský vzťah. V rámci náhradnej osobnej starostlivosti sú rodičia oprávnení stýkať sa s maloletým dieťaťom, čím ja zabezpečené zachovanie citovej väzby medzi rodičmi a dieťaťom. V danom prípade súd nezveril maloletého Q. na náhradnej osobnej starostlivosti cudzej osoby, ale do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky dieťaťa, teda osoby, ktorá je v bezprostrednom príbuzenskom vzťahu s dieťaťom, u ktorej mal jednak zistené predpoklady na výkon náhradnej osobnej starostlivosti a ktorá zároveň - vychádzajúc zo situácie - prejavila o výkon náhradnej osobnej starostlivosti o maloletého Q. záujem a snahu zabezpečiť mu potrebnú starostlivosť; zároveň prejavila snahu vytvoriť podmienky na to, aby boli zachované citové väzby medzi maloletým Q.om a jeho rodičmi.

XX.1 Pokiaľ ide o odvolaciu námietku matky dieťaťa týkajúcu sa úpravy styku rodičov s maloletým Q.om, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie úpravou styku rodičov s maloletým Q.om vytvoril určitý rámec stretávania sa rodičov s maloletým Q.om, to však neznamená, že nie je možné realizovať styk rodičov s dieťaťom po vzájomnej dohode s navrhovateľkou aj v inom rozsahu ako určil súd. V uvedenej súvislosti odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam matky dieťaťa súvisiacim s úpravou styku uvádza, že matka maloletého Q. v odvolaní vo svojej podstate namieta technické a finančné aspekty zabezpečenia výkonu oprávnenia stýkať sa s maloletým Q.om v súdom určenom rozsahu, nenavrhuje ako by mal súd iným spôsobom upraviť styk rodičov s maloletým Q.om, pritom aj pri zredukovanom dopravnom grafikonu na trase B. - W., by pri vynaloženej snahe a po dohode s navrhovateľkou bolo možné realizovať styk v súdom prvej inštancie určenom rozsahu, pretože ak ide rodičom maloletého Q. v sobotu ráno autobus z B. o 05.56 hod. s príchodom do W. o 06.50 hod, tak rodičia maloletého Q. majú k dispozícii hodinu na presun z autobusovej stanice do miesta bydliska navrhovateľky, aby si maloletého Q. od navrhovateľky o 8.00 hod prevzali a strávili s ním v pohode deň podľa vopred naplánovaného programu (napr. návšteva plavárne, detského kútika, prechádzky v prírode, výlety a pod.), pričom im navrhovateľka ako stará mama dieťaťa určite vyjde v ústrety. To že nemajú vlastné osobné motorové vozidlo a spoje v sobotu sú na trase B. - W. a späť zredukované, nemôže byť dôvodom, aby maloletý Q. nebol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti (pretože tam táto odvolacia námietka evidentne smeruje), ak sú na to splnené podmienky, keďže momentálna situácia, ktorá má korene už v nedávnej minulosti (keď bol maloletý Q. ako 2-ročný dočasne umiestnený v zariadení „B.“ v T.) si to vyžaduje. Je na rodičoch maloletého Q., aby vynaložili maximálne úsilie na to, aby sa mohli s maloletým Q.om stýkať a tak udržiavať citové väzby, ktoré medzi nimi a maloletým Q.om nesporne sú. Navrhovateľka - stará matka dieťaťa im určite v tomto smere - pokiaľ budú dodržiavať určité pravidlá, na ktorých sa dohodnú

- nebude robiť problémy, pretože sama deklarovala, že má záujem, aby citové väzby medzi maloletým a jeho rodičmi zostali zachované.

XX.2 Pokiaľ ide o odvolacie námietky matky dieťaťa týkajúce sa nedostatočných skutkových zistení tvoriacich skutkový základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že rodičia maloletého Q. sa momentálne o maloletého Q. nevedia plnohodnotne postarať. Na uvedenom zistení nič nemení ani fakt, že matka dieťaťa disponuje vzdelanostnými a praktickými predpokladmi zabezpečiť maloletému Q.ovi riadnu výchovu a starostlivosť, pretože tak ako správne uviedla vo vyjadrení k odvolaniu matky maloletého Q. navrhovateľka, jedna vec je vzdelanie a druhá vec je schopnosť preniesť poznatky získané vzdelaním do praxe - v tomto konkrétnom prípade do praktického života v súvislosti so zabezpečením starostlivosti o vlastné dieťa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ani samotní rodičia matky dieťaťa nespochybujú primárnu schopnosť svojej dcéry postarať sa o dieťa, problém však nastáva v kombinácii s ostatnými faktormi vplyvajúcimi na schopnosť rodičov maloletého Q. poskytnúť mu nonstop potrebnú plnohodnotnú starostlivosť, keď evidentne dochádza k nedostatkom pri zabezpečení starostlivosti o dieťaťa, čo bolo dostatočným spôsobom v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané. Ani zo svedeckých výpovedí otca matky dieťaťa O.. T. J. a sestry matky dieťaťa O.. E. H., na ktoré v odvolaní poukázala matka dieťaťa, nemožno jednoznačne vyvodiť, že nedochádza k problémom v starostlivosti o maloletého Q. zo strany jeho rodičov. O.. E. Xnavštívila sestru v B. podľa svojho tvrdenia na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 05. 09. 2018 celkom asi 4 až 5 krát a aj keď v rámci svojej svedeckej výpovede uviedla, že „nespozorovala, že by jej sestra mala problémy s alkoholom“, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi (§ 191 CSP), ako aj vzhľadom na občasné návštevy svedkyne v rodine matky dieťaťa, nemožno brať toto tvrdenie svedkyne za smerodajné. Otec matky dieťaťa (O.. T. J.) na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 05. 09. 2018 vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že jeho dcéra sa vie postarať o dieťa, problémom je však alkohol, pričom otec dieťaťa ju ťahá so sebou; O.. J. vo svojej svedeckej výpovedi zároveň uviedol, že má vedomosť o tom, že „sociálny úrad zistil v starostlivosti o dieťa viaceré nezrovnalosti“ a že sa vyskytli konfliktné situácie, ku ktorým bola privolaná polícia. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto zhodne s názorom súdu prvej inštancie v najlepšom záujme maloletého Q., aby za súčasného stavu, zisteného vykonaným dokazovaním bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - jeho starej matky, ktorá je matkou matky dieťaťa, tak aby bol zabezpečený kontinuálne zdravý vývoj dieťaťa, tak po fyzickej ako aj po psychickej stránke. Navrhované znalecké dokazovanie, ktorým majú byť podľa matky dieťaťa preukázané citové väzby rodičov a dieťaťa, ktoré v konaní ani nikto nespochybnil, neodstráni zistenia týkajúce sa nedostatkov v zabezpečení riadnej starostlivosti o dieťa. Rodičia maloletého majú možnosť opätovne skonsolidovať svoje životné pomery (dieťa už bolo, tak ako je vyššie uvedené, dočasne umiestnené v zariadení Chovánek v Brne), tak aby mohli byť oporou pre svoje dieťaťa a nezaťažovali ho svojimi problémami, ktorú ústia do požívania alkoholických nápojov, čo je navyše pre matku dieťaťa v kombinácii s liekmi, ktoré pre svoje ochorenie musí užívať, aj nebezpečné a život ohrozujúce. Zverenie maloletého Q. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky vytvorí priestor na to, aby rodičia maloletého Q. odstránili nedostatky, ktoré viedli k takému riešeniu, akým je zverenie maloletého Q. do náhradnej osobnej starostlivosti, ktorú (náhradnú osobnú starostlivosť) je možné vždy, ak sa zmenia pomery zrušiť (§ 47 ods. 1 písm. e) Zákona o rodine).

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).